

Sygn. akt II C 328/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, II Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Adam Borowicz

Protokolant: Piotr Raś

po rozpoznaniu w dniu 2 czerwca 2015 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w R.

przeciwko M. C.

o zapłatę

1. umarza postępowanie w zakresie roszczenia o zapłatę sumy 0,48 zł (czterdzieści osiem groszy);
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

(...) S.A. z siedzibą w R. w elektronicznym postępowaniu upominawczym wystąpiła przeciwko M. C. z powództwem o zapłatę sumy 862,15 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 15 marca 2014 roku.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód dostarczał pozwanemu energię elektryczną i w związku z tym wystawił na rzecz pozwanego dokumenty księgowe o numerach (...), jednakże pozwany nie dokonał zapłaty sum pieniężnych określonych w tych dokumentach.

(pozew k. 2-3)

W dniu 14 kwietnia 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym uwzględniając powództwo.

Pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie powództwa w całości.

Postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do tutejszego Sądu.

(załączone akta z SR Lublin – Zachód: nakaz zapłaty k. 6, sprzeciw k. 7, postanowienie k. 21)

W piśmie procesowym datowanym na 6 lutego 2015 roku powód cofnęła pozew w zakresie roszczenia o zapłatę sumy 0,48 zł. W tym samym piśmie procesowym wskazano, że pozwany pobierał energię elektryczną bez zawarcia stosownej umowy.

(pismo procesowe powoda k. 32-37)

Na podstawie zarządzenia z dnia 30 marca 2015 roku zobowiązano powoda do podania, czy zapłaty określonej w pozwie sumy powód domaga się od pozwanego na podstawie umowy o dostarczanie energii elektrycznej czy z uwagi na nielegalny pobór energii, a jeżeli na tej drugiej podstawie, to w jaki sposób ustalono wysokość roszczenia powoda.

Powód w piśmie procesowym datowanym na 21 kwietnia 2015 roku wskazał, że opiera swoje roszczenie na fakcie nielegalnego poboru energii przez pozwanego. W piśmie tym nie wskazano sposobu ustalenia wysokości należnego powodowi świadczenia pieniężnego.

(zarządzenie k. 68; pismo procesowe powoda k. 73-74)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 listopada 2008 roku (...) S.A. zawarł z O. C. umowę o świadczenie usług dystrybucji i sprzedaży energii elektrycznej do lokalu przy ul. (...) w Ł..

(kopia umowy k. 41-42)

W późniejszym czasie O. C. zmarła.

(okoliczność niesporna)

(...) S.A. jest następcą prawnym (...) S.A.

(kopia odpisu pełnego z rejestru przedsiębiorców KRS k. 64)

Powodowa spółka powiadomiła pozwanego o tym, że wyżej opisana umowa o świadczenie usług dystrybucji i sprzedaży energii elektrycznej została wypowiedziana z dniem 27 sierpnia 2013 roku.

(kopia pisma k. 51)

Sąd zważył, co następuje:

Postępowanie w zakresie roszczenia o zapłatę sumy 0,48 zł podlegało umorzeniu na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. z uwagi na cofnięcie pozwu w tym zakresie przez powoda.

Zgodnie z treścią art. 57 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (tekst jedn. Dz.U. poz. 1059 z 2012 roku), w razie nielegalnego pobierania paliw lub energii, przedsiębiorstwo energetyczne może pobierać od odbiorcy, a w przypadku, gdy pobór paliw lub energii nastąpił bez zawarcia umowy, może pobierać od osoby lub osób nielegalnie pobierających paliwa lub energię opłatę w wysokości określonej w taryfie. Stosownie do treści art. 3 pkt. 18 tej samej ustawy, nielegalne pobieranie paliw lub energii oznacza pobieranie paliw lub energii bez zawarcia umowy, z całkowitym albo częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego lub poprzez ingerencję w ten układ mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy.

W niniejszej sprawie strona powodowa wyraźnie wskazała, że podstawę faktyczną jej roszczenia wobec pozwanego stanowi nielegalny pobór energii elektrycznej a nie dostarczanie energii elektrycznej na podstawie uprzednio zawartej umowy. W świetle treści art. 321 k.p.c. oraz biorąc pod uwagę to, że o tożsamości roszczenia stanowi nie tylko jego treść lecz również podstawa faktyczna, sąd w niniejszej sprawie był uprawniony do rozstrzygnięcia wyłącznie o zasadności tak sformułowanego przez powoda roszczenia, a zatem nie było przedmiotem rozstrzygnięcia to, czy na pozwanym spoczywał obowiązek zapłaty określonej w pozwie sumy pieniężnej z uwagi na inną niż nielegalny pobór energii podstawę faktyczną (tj. w szczególności z uwagi na zawarcie z powodem umowy o dostawę energii elektrycznej).

Powód nie twierdził, jakoby pozwany dopuścił się pobierania energii elektrycznej z pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego lub poprzez ingerencję w ten układ, wobec czego należy przyjąć, że stanowisko powoda jest takie, że

pozwany pobierał energię elektryczną bez zawarcia umowy. Wobec powyższego wskazać należy na to, że powód nie wykazał, aby pozwany dopuścił się nielegalnego poboru energii elektrycznej, w szczególności w lokalu przy ul. (...) w Ł..

Po pierwsze, powód nie wskazał, w jakim okresie miałyby dojść do nielegalnego poboru energii elektrycznej przez pozwanego, więc tym bardziej okoliczności tej nie można uznać za udowodnioną.

Po drugie, powód nie udowodnił w żaden sposób, aby wyżej opisana umowa o dostarczanie energii elektrycznej do wyżej opisanego lokalu, zawarta z O. C., została w ogóle rozwiązana. Powód nie przedstawił ogólnych warunków umowy, z których wynikałoby, że umowa taka uległa rozwiązaniu już z chwilą zgonu O. C., a skutek taki nie wynika również z żadnego z przepisów ustawy Prawo energetyczne. Co więcej, chociaż pozwany nie kwestionował tego, że O. C. zmarła, to powód w żaden sposób nie udowodnił, w jakiej dacie doszło do jej śmierci i nie sformułował w tym zakresie żadnych twierdzeń. Ponadto, powód wprawdzie złożył kopię pisma zawierającego wypowiedzenie umowy z dnia 19 listopada 2008 roku o dostarczanie energii elektrycznej do lokalu przy ul. (...) w Ł. (k. 75), jednakże – mimo nałożenia stosownego zobowiązania przez Sąd (k. 68) – nie przedstawił żadnego dowodu na to, że pismo to doręczono O. C. lub jej następcom prawnym (tym samym nie wykazano także, w jakiej dacie miałyby dojść do doręczenia tego pisma i w rezultacie do rozwiązania umowy). Powód nie wykazał także, że zachodziły przesłanki do rozwiązania umowy z dnia 19 listopada 2008 roku. Skoro zaś nie zostało wykazane, że doszło do skutecznego rozwiązania umowy o dostarczanie energii elektrycznej do wyżej opisanego lokalu, to poboru energii w tym lokalu nie można uznać za nielegalny.

Po trzecie, powód w pozwie powołał się na dokumenty księgowo, tj. na 4 faktury z datą wymagalności określoną na 8 marca 2013 roku, 8 kwietnia 2013 roku, 29 kwietnia 2013 roku i 27 maja 2013 roku oraz na fakturę o numerze (...) z 3 września 2013 roku dotyczącą należności za okres od 22 marca 2013 roku do 27 sierpnia 2013 roku (kopia faktury na k. 55 akt sprawy). Powód nigdy w toku postępowania nie zmienił podstawy faktycznej roszczenia w zakresie, w jakim odwołuje się ona do wyżej wskazanych dokumentów, dotyczących okresu do 27 sierpnia 2013 roku i opłat za dostarczanie w tym okresie energii elektrycznej do wyżej wskazanego lokalu przy ul. (...) w Ł.. Wobec powyższego, przyjmując należy, że roszczenia powoda dotyczą okresu do 27 sierpnia 2013 roku, tj. zapłaty za energię elektryczną dostarczoną w tym okresie do wyżej wskazanego lokalu. Nawet gdyby przyjmując, że wyżej przywołana umowa o dostarczanie energii elektrycznej, zawarta z O. C., została następnie skutecznie rozwiązana, to powód nie wykazał daty, w której rozwiązanie tej umowy doszło do skutku (w szczególności nie wykazano, aby do rozwiązania umowy doszło przed 27 sierpnia 2013 roku). Co więcej, z własnego pisma powoda, którego kopia znajduje się w aktach sprawy (k. 51) wynika, że powód przyjął, że rozwiązanie tej umowy nastąpiło z dniem 27 sierpnia 2013 roku. Oznacza to, że powód w niniejszej sprawie dochodzi od pozwanego należności przysługujących rzekomo powodowi z tytułu nielegalnego poboru energii elektrycznej w okresie do 27 sierpnia 2013 roku, chociaż zarazem z dokumentów pochodzących od samego powoda wynika, że do tej daty istniała umowa obligująca powoda do dostarczania do wskazanego lokalu energii elektrycznej. Stanowisko powoda jest zatem wewnętrznie sprzeczne, a opierając się na dokumentach pochodzących od samego powoda należy przyjąć, że w objętym pozwem okresie do 27 sierpnia 2013 roku żaden nielegalny pobór energii elektrycznej w lokalu przy ul. (...) w Ł. nie miał miejsca.

Skoro powód nie udowodnił w żaden sposób, że pozwany dopuścił się nielegalnego poboru energii elektrycznej, to powództwo oparte na twierdzeniu powoda o tym, że pobór taki miał miejsce, podlegać musiało oddaleniu. Dodać należy, że powód – mimo nałożenia na niego stosownego zobowiązania – nie wykazał także wysokości należnego mu świadczenia, ani nawet nie przedstawił sposobu, w jakim obliczył wysokość świadczenia należnego mu rzekomo z tytułu nielegalnego poboru energii.

Brak jest także podstaw do przyjęcia, że pozwany uznał roszczenie powoda o zapłatę określonej w pozwie sumy z tytułu nielegalnego poboru energii w okresie do 27 sierpnia 2013 roku. Powód skierował do pozwanego wezwanie do zapłaty (k. 49) bez wskazania, że dochodzi kwoty z tytułu nielegalnego poboru energii, a w piśmie powoda o rozłożenie należności na raty (k. 50) nie ma również mowy o tego rodzaju podstawie świadczenia ani o okresie, którego miałyby dotyczyć należności powoda. W tej sytuacji brak jest podstaw do przyjęcia, że pozwany uznał jakiegokolwiek roszczenie powoda dotyczące zapłaty należności z tytułu nielegalnego poboru energii.

Dodać należy, że powodowi niewątpliwie przysługiwało świadczenie pieniężne o zapłatę należności za energię elektryczną dostarczoną do wyżej opisanego lokalu w okresie obowiązywania umowy z listopada 2008 roku zawartej z O. C. – jednakże opartego na takiej podstawie faktycznej (tj. dotyczącego wykonania wyżej opisanej umowy) roszczenia powód w niniejszej sprawie nie dochodził. Roszczenie takie powód mógłby skutecznie skierować wobec spadkobierców O. C.. Skoro jednak powód nie twierdził, że w niniejszej sprawie kieruje jakimkolwiek roszczeniem wobec pozwanego z tytułu tego, że jest on spadkobiercą O. C., to uwzględnienie powództwa w oparciu o tak zmodyfikowaną w stosunku do pozwu i twierdzeń powoda podstawę faktyczną stanowiłoby także naruszenie art. 321 k.p.c., tj. orzekanie o roszczeniu niezgłoszonym przez powoda.

Wobec powyższego, powództwo oparte o podstawę faktyczną podaną przez powoda podlegało oddaleniu.